

Kastelán z Větruše dal děti spát
upustil korunu do Labe
sedl si na zídku a noční chlad
zaháněl vínem

Přemýšlel o ženě jak ji měl rád
o tom jak svět myslí na slabé
o místech kam i ta nejdelší z řek
pomalu plyne

V rádiu zpíval Jan Spálený
hlasem tak překrásně smutným
jakoby Bůh krčil rameny
jakoby říkal „Je to tak nutný“

Neony na březích začaly zvát
do nových heren a do barů
a jemu zdá se že ten jeho hrad
jak by tu nebyl

A přece ho ještě dokáže hrát
že si smí žít takhle postaru
Vždyť ono budít se a chodit spát
tak blízko nebi...

V rádiu zpíval Jan Spálený
hlasem tak překrásně smutným
jakoby Bůh krčil rameny
jakoby říkal „Je to tak nutný“